

Súd: Správny súd v Banskej Bystrici
Spisová značka: 28Sas/3/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0723100752
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Jitka Mlynarčíková, PhD.
ECLI: ECLI:SK:SpSBB:2026:0723100752.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Banskej Bystrici, v konaní pred sudkyňou JUDr. Ing. Jitkou Mlynarčíkovou, PhD., LL.M., v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/X, XXX XX D. E., zast.: Mgr. Vladimír Karásek, advokát, so sídlom Stred 60/55, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 42 021 707, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, 812 72 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SPSČ-PO3-2023/003395-003 zo dňa 26. 06. 2023, takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalobcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

III. Žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Administratívne konanie

1. Personálnym rozkazom riaditeľa Okresného riaditeľstva policajného zboru v Považskej Bystrici č. 174 bol žalobca dňom 14. 12. 2022 ustanovený podľa § 33 ods. 1 a § 196 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z. z.“) do funkcie referent obvodného oddelenia Policajného zboru Púchov, odbor poriadkovej polície Okresného riaditeľstva policajného zboru v Považskej Bystrici Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trenčíne, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, s miestom výkonu štátnej služby Púchov. Doba od 07. 06. 2018 do 13. 12. 2022 sa mu započítala do doby započítateľnej odbornej praxe ako doba trvania služobného pomeru.

2. Uvedenému personálnemu rozkazu predchádzalo odvolacie konanie proti personálnemu rozkazu riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trenčíne číslo: 130 zo dňa 04. 06. 2018, ktorým bol žalobca dňom 07. 06. 2018 prepustený podľa § 192 ods. 1 písm. d) zákona č. 73/1998 Z.z. zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka Policajného zboru. Súčasne rozhodnutím odboru sociálneho zabezpečenia sekcie personálnych a sociálnych činností a osobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č.p.: SPOU-OSZ-51646 - 1/2018 - VZ zo dňa 28. 09. 2018 bol žalobcovi na základe jeho žiadosti zo dňa 11. 06. 2018 priznaný podľa § 143x písm. a), § 143y ods. 1 písm. c) bodu 11, ods. 2, § 31 ods. 1 písm. a), § 58 ods. 1 a ods. 3, § 60 ods. 1, 2, v súlade s § 81 ods. 3 písm. a) zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 328/2002 Z.z.“) výsluhový príspevok na dobu troch rokov od 08. 06. 2018 do 07. 06. 2021 vo výške 245,43 eur mesačne. Výsluhový príspevok podľa § 9 ods. 2 písm. f) a § 15 zákona č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov (ďalej

len „zákon č. 595/2003 Z.z.“) podlieha 19 % dani z mesačne vyplácanej sumy, a preto priznaná suma výsluhového príspevku 245,43 eur sa znižuje o sumu dane 46,63 eur na 198,80 eur mesačne.

3. Rozhodnutím prezidenta Policajného zboru číslo: SPSČ-PO3-2022/004281 - 004 zo dňa 02. 12. 2022 bol personálny rozkaz riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trenčíne číslo: 130 zo dňa 04. 06. 2018 o prepustení žalobcu zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka Policajného zboru zrušený.

4. Rozhodnutím odboru sociálneho zabezpečenia sekcie personálnych a sociálnych činností Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č.p. SPSČ-OSZ-51646 - 9/2023 – VZ zo dňa 29. 03. 2023 bol žalobcovi podľa § 105 ods. 6 v súlade s § 81 ods. 3 písm. a) zákona č. 328/2002 Z.z. odňatý výsluhový príspevok dňom 08. 06. 2018 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“). Súčasne bol žalobca podľa § 113 ods. 2 písm. g) bod 4 zákona č. 328/2002 Z.z. zaviazaný povinnosťou vrátiť odboru sociálneho zabezpečenia sekcie personálnych a sociálnych činností Ministerstva vnútra Slovenskej republiky výsluhový príspevok prijatý za obdobie od 08. 06. 2018 do 07. 06. 2021 v sume 8 835,49 eur. Podľa § 105 ods. 14 zákona č. 328/2002 Z.z. bola žalobcovi suma 8 835,49 eur zrazená z nedoplatku na služobnom plate a prevedená na osobitný účet odboru sociálneho zabezpečenia. Na odôvodnenie odbor sociálneho zabezpečenia uviedol, že po zrušení personálneho rozkazu o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru dňom 07. 06. 2018, služobný pomer žalobcu naďalej trvá a nárok na výsluhový príspevok od 08. 06. 2018 mu nevznikol. V zmysle uvedeného bolo potom potrebné v súlade s § 105 ods. 6 zákona č. 328/2002 Z.z. výsluhový príspevok odňať dňom 08. 06. 2018 s tým, že žalobca je povinný s poukazom na § 113 ods. 2 písm. g) bod 4 zákona č. 328/2002 Z.z. vrátiť dávku sociálneho zabezpečenia alebo jej časť odo dňa, od ktorého nepatrila vôbec alebo nepatrila v poskytnutej sume, ak rozhodnutie o skončení služobného pomeru bolo zrušené a jeho služobný pomer trvá.

5. Proti prvostupňovému rozhodnutiu žalobca podal odvolanie zo dňa 03. 05. 2023 prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu, o ktorom druhostupňovým rozhodnutím SPSČ-PO3-2023/003395 - 003 zo dňa 26. 06. 2023 rozhodol minister vnútra tak, že odvolanie zamietol a potvrdil prvostupňové rozhodnutie (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“). Vyšiel zo zistenia, že vzhľadom na zrušenie personálneho rozkazu o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru sa má za to, že jeho služobný pomer naďalej trvá odo dňa jeho vzniku dňom 01. 04. 2003 nepretržite, a preto výsluhový príspevok priznaný žalobcovi vyplatený v dobe od 08. 06. 2018 do 07. 06. 2021 žalobcovi nepatrí. Výsluhový príspevok bolo potrebné žalobcovi odňať dňom 08. 06. 2018. Nakoľko za obdobie neplatného skončenia služobného pomeru (od 08. 06. 2018 do dňa ustanovenia do funkcie dňom 14. 12. 2022) patrí žalobcovi služobný plat, bola suma 8 835,49 eur zrazená podľa § 105 ods. 14 zákona č. 328/2002 Z.z. z nedoplatku na služobnom plate a prevedená na osobitný účet odboru sociálneho zabezpečenia. S odkazom na § 105 ods. 6 a § 143x zákona č. 328/2002 Z.z. žalovaný uviedol, že orgán verejnej správy prvého stupňa bol povinný pristúpiť k odňatiu dávky, na ktorú zanikol nárok alebo sa priznala neoprávnené. Vzhľadom na skutočný stav veci (zrušenie personálneho rozkazu o prepustení žalobcu zo služobného pomeru), služobný pomer žalobcu naďalej trvá. Tieto zistenia orgán verejnej správy prvého stupňa žalobcovi oznámil písomne záznamom č. SPSČ-OSZ-51646 - 5/2023 - VZ zo dňa 23. 01. 2023. Odňatie priznanej dávky a určenie povinnosti vrátiť dávku vyplatenú v rámci obdobia neplatného skončenia služobného pomeru sú dva vzájomne súvisiace právne inštitúty, ktoré je potrebné aplikovať súčasne, pretože zákon č. 328/2002 Z.z. neumožňuje uplatniť voľnú úvahu ani pri postupe odňatia dávky, ani pri určení sumy, ktorú je poberateľ dávky povinný vrátiť. Orgán verejnej správy prvého stupňa dal žalobcovi do pozornosti možnosť vrátenia dlžnej sumy vyplateného výsluhového príspevku v súlade s § 105 ods. 14 zákona č. 328/2002 Z.z., a to formou zrážky zo služobného platu, ktorý mu patril za obdobie od času neplatného skončenia služobného pomeru. K tomuto návrhu sa žalobca konštruktívne nevyjadril. Od okamihu, kedy sa orgán verejnej správy prvého stupňa dozvedel o tom, že žalobca bol ustanovený do funkcie dňom 14. 12. 2022, bolo pre orgán verejnej správy prvého stupňa nespochybniteľné, že výsluhový príspevok žalobcovi nepatrí. Orgán verejnej správy prvého stupňa mal súčasne vedomosť aj o tom, že za čas neplatného skončenia služobného pomeru patril žalobcovi služobný príjem. V záujme zachovania princípu hospodárnosti konania bolo na mieste zabezpečiť, aby dlžná suma výsluhového príspevku bola žalobcovi zúčtovaná zo služobného príjmu, ktorý mu patril za čas neplatného skončenia služobného pomeru. V opačnom prípade by bol žalobcovi vyplatený služobný príjem za čas neplatného skončenia služobného pomeru a výsluhový príspevok za obdobie od 08. 06. 2018 do 07. 06. 2021, pričom za toto obdobie by

uvedené náležitosti boli vyplatené súčasne, avšak ich súbeh je vylúčený. Oprávnený orgán v priebehu prvostupňového konania požiadal oddelenie miezd a platov Centra podpory Trenčín o zúčtovanie dlžnej sumy výsluhového príspevku so služobným príjmom, ktorý žalobcovi patril za čas neplatného skončenia služobného pomeru. Vo výroku prvostupňového rozhodnutia bola tak deklarovaná aplikácia ust. § 105 ods. 4 zákona č. 328/2002 Z.z. v spojení s § 113 ods. 2 písm. g) bod 4 zákona č. 328/2002 Z.z., pričom tieto postupy predpokladá ust. § 105 ods. 6 cit. zákona, podľa ktorého bolo rozhodnuté. Účinky prvostupňového rozhodnutia vyplývajú z § 84 ods. 8 zákona č. 328/2002 Z.z., v zmysle, ktorého podanie odvolania proti rozhodnutiu o odňatí dávky sociálneho zabezpečenia nemá odkladný účinok. Orgán verejnej správy prvého stupňa túto skutočnosť uviedol v poučení prvostupňového rozhodnutia. Ak služobný úrad na základe ustanovenia žalobcu do funkcie dňom 14. 12. 2022 vzhľadom na neplatné skončenie služobného pomeru pristúpil bezodkladne k výplate služobného príjmu za čas neplatného skončenia služobného pomeru podľa § 196 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., tak na strane druhej v záujme vylúčenia súbehu s vyplateným výsluhovým príspevkom bolo potrebné pristúpiť k jeho odňatiu, k deklarovaniu povinnosti vrátenia tejto dávky, ako aj k zvoleniu zákonnej možnosti jej vrátenia. Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal možnosť zrazenia iba skutočne vyplatenej sumy výsluhového príspevku vo výške 7 156,80 eur po zdanení, žalovaný uviedol, že výsluhový príspevok podlieha dani z príjmu, ktorú bol inak povinný odviesť žalobca, a preto mu bola suma priznaného výsluhového príspevku zdanená sumou 46,63 eur mesačne a pravidelne (po dobu troch rokov) odvádzaná za žalobcu do F. D.. Na osobný účet žalobcu tak bola po uvedenú dobu vyplácaná suma 198,80 eur mesačne. Predmetné skutočnosti vyplývajú priamo z výroku rozhodnutia odboru sociálneho zabezpečenia zo dňa 20. 09. 2018, ktorým bol žalobcovi priznaný výsluhový príspevok. Ak služobný pomer odvolateľa dňom 07. 06. 2018 neskončil a naďalej trvá, je žalobca povinný vrátiť celú sumu priznaného výsluhového príspevku, vrátane dane z príjmu. Vrátenie vyplatenej dane z príjmu si môže uplatniť u správcu dane prostredníctvom svojho zamestnávateľa, ktorého každoročne splnomocňuje svojim podpisom na vypracovanie a podanie daňového priznania. Žalobca je jediným subjektom oprávneným voči daňovému úradu žiadať vrátenie zaplatenej dane. Je v osobnej dispozícii žalobcu informovať zamestnávateľa pri podpise splnomocnenia na podanie daňového priznania o tom, že je oprávnený uplatniť si nárok na vrátenie daňového preplatku (XI. oddiel tlačiva FO typ: A, daňové priznanie k dani z príjmov fyzickej osoby). Vo vzťahu k námietke premlčania žalovaný poukázal na § 105 ods. 15 zákona č. 328/2002 Z.z., podľa ktorého právo na vrátenie dávky sociálneho zabezpečenia poskytnutej neoprávnene alebo v nesprávnej sume sa premlčí uplynutím troch rokov odo dňa, keď útvar sociálneho zabezpečenia ministerstva, vojenský úrad sociálneho zabezpečenia, služobný úrad alebo služobný orgán túto skutočnosť zistil, najneskôr uplynutím desiatich rokov odo dňa, za ktorý sa dávka sociálneho zabezpečenia vyplatila. Odbor sociálneho zabezpečenia dôvod na vrátenie výsluhového príspevku zistil dňa 21. 12. 2022, kedy mu bol doručený personálny rozkaz riaditeľa Okresného riaditeľstva policajného zboru v Považskej Bystrici č. 174 zo dňa 14. 12. 2022, ktorým bol žalobca ustanovený do funkcie. Subjektívna a objektívna lehota boli dodržané včasným uplatnením práva na vrátenie výsluhového príspevku, a to najneskôr dňom doručenia prvostupňového rozhodnutia (28. 04. 2023). Žalovaný konštatoval, že oznámením predmetu konania v zázname č. SPSC-OSZ-51646 - 5/2023 - VZ zo dňa 23. 01. 2023 sa orgán verejnej správy prvého stupňa neodchýlil od predmetu rozhodovania v prvostupňovom rozhodnutí. Formuláciou predmetu konania v cit. zázname, ktorý žalobca prevzal dňa 30. 01. 2023 a citovaním ustanovení § 105 ods. 14 a § 113 ods. 2 písm. g) bod 4 zákona č. 328/2002 Z.z. boli vytvorené predpoklady pre dostatočné vymedzenie predmetu konania, pričom nebolo potrebné na jeho začiatku prejedukovať výrok prvostupňového rozhodnutia. Umožnenie realizovať právo žalobcom podľa § 33 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) (ďalej len „správny poriadok“) je preukázané v cit. zázname. Napadnuté rozhodnutie bolo právnomu zástupcovi žalobcu doručené dňa 10. 07. 2023.

Správna žaloba

6. Žalobca podal v zákonom stanovenej lehote správnu žalobu (05. 09. 2023) na Správny súd v Bratislave, ktorý Uznesením sp. zn. 19Sas/24/2024 zo dňa 19. 12. 2024, právoplatným dňa 04. 01. 2025, vec postúpil Správnomu súdu v Banskej Bystrici. Žalobca na prvých 5 stranách správnej žaloby poukazoval najmä na svoje písomné vyjadrenie zo dňa 07. 02. 2023 v administratívnom konaní, ktorým reagoval na žiadosť orgánu verejnej správy prvého stupňa o vyjadrenie sa k vráteniu neprávom vyplatených dávok výsluhového zabezpečenia. Ďalej poukázal i na podanie odvolania proti prvostupňovému rozhodnutiu, na to, že nemožno výkon rozhodnutia vykonať skôr, ako bude rozhodnuté o podklade pre výkon a na odvolacie dôvody v odvolaní uvedené, ku ktorým sa žalovaný podľa žalobcu konštruktívne nevyjadril, resp. ich nepovažoval za opodstatnené. Skutkové a právne

dôvody správnej žaloby uvádzal od str. 6 správnej žaloby. Namietal, že napadnuté rozhodnutia orgánu verejnej správy nezodpovedajú kritériám na rozhodnutie v zmysle správneho poriadku. S poukazom na § 251 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. dávky výsluhového zabezpečenia neboli žalobcovi vyplatené neprávom, keďže tieto neboli nesprávne určené alebo omylom vyplatené. Nie je splnená ani podmienka, že by žalobca vedel alebo z okolností musel predpokladať, že ide o sumy nesprávne určené alebo omylom vyplatené. Žalobca nerozhodoval o dôvodnosti nároku na dávky výsluhového zabezpečenia, ani o ich výške a ani z nich neodvádzal daň. Predmetnú vedomosť by mohol mať výlučne od orgánu verejnej správy, ktorý by začal s poukazom na § 105 ods. 14 druhá veta zákona č. 328/2002 Z.z. konanie o povinnosti vrátiť dávku sociálneho zabezpečenia poskytnutú neoprávnene alebo v nesprávnej výške. Odvodzovanie vedomosti žalobcu alebo jeho predpokladu o nesprávnosti alebo omyle vo vyplatení dávok výsluhového zabezpečenia v dôsledku podania správnej žaloby žalobcom, ktorej predmetom bol prieskum rozhodnutia žalovaného ohľadom zákonnosti jeho prepustenia zo služobného pomeru, žalobca označil za zavádzajúce. Orgán verejnej správy začal konanie o vrátenie neprávom vyplatených dávok výsluhového zabezpečenia a nie konanie o vrátení dávky, ktorá žalobcovi nepatrila vôbec alebo v poskytnutej výške. Jedná sa o dva rozdielne pojmy s rozdielnymi následkami. Iné posudzovanie výsluhovej dávky, než aké bolo orgánom verejnej správy prvého stupňa uvedené v upovedomení o začatí konania, bolo potrebné oznámiť žalobcovi podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku a dať mu možnosť vyjadriť sa pred vydaním prvostupňového rozhodnutia. Uvedený postup nebol dodržaný, čím došlo zásadným spôsobom k porušeniu správneho poriadku. Prvostupňové rozhodnutie nekorešponduje s oznámením orgánu verejnej správy prvého stupňa a jeho žiadosťou o vyjadrenie sa žalobcom k veci. O rozšírení správneho konania o veci v zmysle výroku I. a II. prvostupňového rozhodnutia nebol žalobca upovedomený. Výrokom III. prvostupňového rozhodnutia došlo i k porušeniu § 47 ods. 2 druhá veta správneho poriadku, keďže absentuje určenie lehoty na plnenie, a preto prvostupňové rozhodnutie nie je v súlade s § 46 správneho poriadku v spojení s § 84 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z. pre nedostatok v podstatných náležitostiach správneho rozhodnutia. Žalobca tiež namietal, že v rámci administratívneho konania vzniesol námietku premlčania, ktorá nebola orgánmi verejnej správy akceptovaná. Ust. § 114 ods. 3 zákona č. 328/2002 Z.z. hovorí o premlčaní práva na náhradu neoprávnene vyplatených súm, pričom v prípade žalobcu sa s odkazom na § 251 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. nejedná o neprávom vyplatené sumy. V prípade žalobcu ide o bezdôvodné obohatenie z právneho dôvodu, ktorý odpadol. Na premlčanie sa použije § 256 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. v spojení s § 256 ods. 2 prvá veta zákona č. 73/1998 Z.z., t.j. peňažné nároky zo služobného pomeru sa premlčujú v lehote troch rokov a v prípade plnenia dohodnutého v splátkach, lehota jednotlivých splátok začína plynúť odo dňa ich splatnosti. V tejto spojitosti žalobca odkázal na právny názor vyslovený v Rozsudku Okresného súdu v Novom Meste nad Váhom sp. zn. 10Cpr/20/2022 (bod 30. týkajúci sa námietky premlčania a daňových odvodov a bod 31.). Žalobca namietal s poukazom na § 105 ods. 4 prvá veta zákona č. 328/2002 Z.z. v platnom znení i to, že nemožno zraziť vyššiu sumu, ako tá, ktorá mu bola vyplatená. Hoci žalobca poprel, že by išlo v jeho prípade o neoprávnene prijaté sumy uviedol, že mu bola vyplatená suma 7 156,80 eur, a teda takúto sumu maximálne mu možno teoreticky zraziť a nie viac, ako to urobil orgán verejnej správy prvého stupňa. Žalobca neprijal žiadnu daň, nerozhodol o zrážke dane, nevypočítal výšku dane, a preto mu ani nemôže byť zrazená. Vzhľadom na dôvodne vznesenú námietku premlčania malo podľa žalobcu dôjsť k zastaveniu konania podľa § 30 ods. 1 písm. h) správneho poriadku, pretože odpadol dôvod konania začatého na podnet orgánu verejnej správy. Predmetnú vadu nenapravil ani žalovaný v rámci odvolacieho konania. Žalobca na záver správnej žaloby namietal nesprávne právne posúdenie veci, podstatné porušenie ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré malo za následok vydanie nezákonného rozhodnutia, ako i nedostatočné zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy na riadne posúdenie veci. Nežiadal vo veci nariadiť pojednávanie. Navrhol správne mu súdu, aby podľa § 191 ods. 1 písm. c), d) a f) SSP zrušil napadnuté rozhodnutie, ako i prvostupňové rozhodnutie a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Pre prípad úspechu si uplatnil náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Vyjadrenie žalovaného

7. Žalovaný sa vo vyjadrení k správnej žalobe zo dňa 17. 02. 2025 pridržal skutkových a právnych dôvodov uvedených v napadnutom rozhodnutí a navrhol, aby správny súd správnu žalobu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP zamietol. Žalovaný navyše odkázal na právny názor vyslovený v Rozsudku Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 23Sa/12/2017 - 75 zo dňa 30. 04. 2018 a na to, že predseda vlády SR poverený riadením Ministerstva vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím č. p. SPSČ-PO3-2023/2854 - 004 z 27. 07. 2023 podľa § 246 zákona č. 73/1998 Z. z. zmenil rozhodnutie

prezidenta Policajného zboru č.p. SPSC-PO3-2022/004281 - 004 z 02. 12. 2022 tak, že odvolanie voči Personálnemu rozkazu č. 130 zamietol a tento personálny rozkaz potvrdil. Voči rozhodnutiu zo dňa 27. 07. 2023 žalobca podal rozklad, o ktorom rozhodol minister vnútra SR rozhodnutím č.p. SPSC-PO3-2023/004643 - 003 z 14. 11. 2023 tak, že rozklad zamietol. V dôsledku uvedeného došlo k právnemu „obživeniu“ Personálneho rozkazu č. 130.

Replika žalobcu

8. Žalobca reagoval podaním zo dňa 01. 04. 2025, v ktorom zopakoval žalobnú argumentáciu a uviedol, že žalovaný vo vyjadrení k správnej žalobe dodatočne odôvodňuje napadnuté rozhodnutie. Ďalej predostrel vlastný výklad ust. § 113 ods. 2 písm. g) zákona č. 328/2002 Z.z., nesúhlasil s aplikáciou § 105 ods. 15 zákona č. 328/2002 Z. z. vo vzťahu k námietke premlčania a namietal, že výrok II. prvostupňového rozhodnutia je odôvodnený ust. § 113 ods. 2 písm. g) bodom 4 zákona č. 328/2002 Z.z. a nie bodom 2., a preto neobstojí dodatočná argumentácia žalovaného o tom, že trvanie služobného pomeru je okolnosť spôsobujúca neoprávnenosť priznania výsluhového príspevku. Žalobca odmietol použitie Rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 23Sa/12/2017 - 75 zo dňa 30. 04. 2018 na jeho vec, keďže tento nespochybňuje, že vyplatnený výsluhový príspevok je nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 251 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. Opätovne poukazoval na rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 10Cpr/20/2022 zo dňa 20. 04. 2023 a Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17CoPr/5/2018 - 271 zo dňa 19. 12. 2019. Uviedol, že v jeho prípade absentuje rozhodnutie podľa § 84 ods. 7 písm. a) zákona č. 328/2002 Z.z. v čase vykonania zrážky, a preto žalovaný zrazil žalobcovi výsluhový príspevok svojvoľne. Žalobca bol názoru, že ku žiadnej zmene podstatných skutkových okolností vydaním rozhodnutia predsedom vlády SR povereným riadením Ministerstva vnútra SR z 27. 07. 2023 a ani vydaním rozhodnutia ministrom vnútra SR z 14. 11. 2023 nedošlo. V ďalšom poukázal i na svoje nové služobné hodnotenie zo dňa 03. 05. 2023 so záverom o spôsobilosti na výkon funkcie, ktoré malo zneplatniť podľa § 32 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. všetky skoršie hodnotenia žalobcu, ktoré boli podkladom pre vydanie Personálneho rozkazu č. 130 o prepustení žalobcu zo služobného pomeru.

9. Žalovanému bola replika žalobcu doručená dňa 02. 04. 2025 na dupliku. Žalovaný možnosť podať dupliku nevyužil.

Posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov

10. Správny súd v Banskej Bystrici ako vecne a miestne príslušný (§ 10 SSP a § 13 ods. 3 SSP) preskúmal správnu žalobou napadnuté rozhodnutie a postup, ktorý mu predchádzal, nielen v rozsahu a z dôvodov uvedených v správnej žalobe, ale aj nad rozsah žalobných bodov, keďže sa jedná o správnu žalobu v sociálnych veciach fyzickej osoby, kedy správny súd nie je viazaný žalobnými bodmi (§ 203 ods. 2 SSP a § 134 ods. 2 písm. d) SSP v spojení s § 6 ods. 2 písm. c) SSP), a to v súlade s § 107 ods. 2 SSP bez nariadenia pojednávania, pretože ústne pojednávanie žiaden z účastníkov konania nenavrhol a jeho nariadenie si nevyžiadal ani iný dôvod podľa § 107 ods. 1 SSP. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo zverejnené na úradnej tabuli a webovej stránke tunajšieho súdu od dňa 04. 02. 2026. Rozsudok bol verejne vyhlásený vyvesením jeho skráteného znenia na úradnej tabuli tunajšieho súdu dňa 02. 03. 2026 (§ 137 ods. 3 SSP). Správny súd dospel k záveru, že správna žaloba nie je dôvodná.

11. Predmetom prieskumu v prerokovanej veci je rozhodnutie odboru sociálneho zabezpečenia sekcie personálnych a sociálnych činností Ministerstva vnútra SR a žalovaného, ktorým bol žalobcovi podľa § 105 ods. 6 zákona č. 328/2002 Z.z. odňatý výsluhový príspevok, súčasne bol zaviazaný na vrátenie výsluhového príspevku podľa § 113 ods. 2 písm. g) 4. bodu zákona č. 328/2002 Z. z. a suma výsluhového príspevku 8 835,49 eur mu bola podľa § 105 ods. 14 zákona č. 328/2002 Z.z. zrazená z nedoplatku na služobnom plate.

12. Správny súd Uznesením č.k. 28 Sas/3/2025 - 101 zo dňa 12. 05. 2025 prerušil správne súdne konanie podľa § 100 ods. 2 písm. a) SSP do právoplatného skončenia konania vedeného Správnym súdom v Bratislave pod sp. zn. 4S/95/2024 na podklade správnej žaloby žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia ministra vnútra SR č.p. SPSC-PO3-2023/004643 - 003 z 14. 11. 2023, ktorým rozhodol o rozklade žalobcu proti rozhodnutiu predsedu vlády SR povereného riadením Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. p. SPSC-PO3-2023/2854 - 004 z 27. 07. 2023. Najvyšší správny súd SR

na základe kasačnej sťažnosti žalobcu Uznesením sp. zn. 7Ssk/84/2025 zo dňa 25. 11. 2025 uznesenie správneho súdu o prerušení konania zrušil bez vrátenia veci na ďalšie konanie o tejto otázke z dôvodu, že konanie, ktoré prebieha na Správnom súde v Bratislave nerieši otázku, ktorá by mohla mať význam pre rozhodnutie správneho súdu, ako i z dôvodu, že je potrebné prihliadať na zásadu ustanovenú v § 135 ods. 1 SSP a k vydaniu napadnutého uznesenia o prerušení konania nemalo dôjsť.

13. Pre úplnosť v tejto spojitosti správny súd poukazuje na odlišný právny názor Najvyššieho správneho súdu SR k otázke prerušenia správneho súdneho konania z dôvodu podľa § 100 ods. 2 písm. a) SSP, t.j. z dôvodu vyskytnutia sa predbežnej otázky, ktorá má význam pre rozhodnutie správneho súdu, vyslovený v Uznesení Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 6Ssk/114/2025 zo dňa 27. 08. 2025 v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti Uzneseniu správneho súdu v Banskej Bystrici o prerušení konania sp. zn. 19Sas/2/2024 zo dňa 22. 04. 2025 vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým minister vnútra SR odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie sekcie personálnych a sociálnych činností odboru sociálneho zabezpečenia o odňatí odchodného žalobcovi, o povinnosti žalobcu vrátiť prijaté odchodné a o zrazení uvedenej sumy odchodného z nedoplatku na služobnom plate a prevedení na osobitný účet odboru sociálneho zabezpečenia žalovaného potvrdil. V skôr vydanom cit. uznesení Najvyššieho správneho súdu sp. zn. 6Ssk/114/2025 zo dňa 27. 08. 2025 sa naopak konštatuje opodstatnenosť prerušenia konania pred správnym súdom z dôvodu prebiehajúceho súdneho konania na Správnom súde v Bratislave, v ktorom sa rieši otázka zákonnosti rozhodnutia ministra vnútra SR o rozklade vo veci preskúmania rozhodnutia mimo odvolacieho konania, ktorým bolo zmenené právoplatné rozhodnutie prezidenta PZ č. SPSČ-PO3-2022/004281 – 004 z 02. 12. 2022 o zrušení Personálneho rozkazu č. 130 o prepustení žalobcu zo služobného pomeru. Súčasne Najvyšší správny súd SR v cit. uznesení zo dňa 27. 08. 2025 konštatoval, že výsledok správneho súdneho konania pred Správnym súdom v Bratislave má jednoznačný vplyv na súdny prieskum rozhodnutia žalovaného, keďže predmetom konania je prejednanie dávky výsluhového zabezpečenia, ktorá policajtovi patrí v rozsahu a za podmienok v zmysle zákona č. 328/2002 Z.z., ktorého služobný pomer sa skončil prepustením, a preto správny súd správne vyhodnotil, že je predčasné riešiť nárok, resp. zánik nároku žalobcu na dávku výsluhového zabezpečenia. Rovnako bol Najvyšší správny súd SR v cit. uznesení zo dňa 27. 08. 2025 názoru, že neobstojí námietka žalobcu založená na § 135 ods. 1 SSP, ktoré upravuje hľadisko skutkového a právneho stavu, z ktorého správny súd vychádza pri meritórnom posudzovaní zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy. Správny súd je však v danej posudzovanej veci vedenej pod sp. zn. 28 Sas/3/2025 podľa § 469 SSP viazaný právnym názorom vysloveným v Uznesení Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 7Ssk/84/2025 zo dňa 25. 11. 2025, a preto vo veci meritórne rozhodol týmto rozsudkom.

14. Správny súd úvodom poukazuje na to, že zákon č. 328/2002 Z.z. upravuje sociálne zabezpečenie policajtov a profesionálnych vojakov, ktoré tvorí okrem iného i výsluhové zabezpečenie (§ 1 ods. 1 písm. c) cit. zák.). Z výsluhového zabezpečenia sa poskytuje i výsluhový príspevok (§ 30 písm. a) cit. zák.). Výsluhový príspevok patrí v rozsahu a za podmienok ustanovených týmto zákonom policajtovi, ktorého služobný pomer skončil prepustením (§ 31 ods. 1 písm. a) bod 2. cit. zák.). Nebolo sporné, že žalobca bol prepustený zo služobného pomeru dňom 07. 06. 2018. V nadväznosti na ukončenie služobného pomeru bola žalobcovi priznaná dávka výsluhového zabezpečenia - výsluhový príspevok, a to na základe jeho žiadosti. Personálny rozkaz o prepustení žalobcu zo služobného pomeru bol následne zrušený a žalobca bol personálnym rozkazom č. 174 dňom 14. 12. 2022 ustanovený do pôvodnej funkcie. V dôsledku uvedeného platí, že služobný pomer žalobcu trvá (§ 196 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z.).

15. V prerokúvanej veci bolo riadne zistené, že rozhodnutím riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trenčíne bol žalobca prepustený zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka Policajného zboru dňom 07. 06. 2018. Z § 31 ods. 1 písm. a) druhého bodu zákona č. 328/2002 Z. z. účinného k tomuto dňu vyplývalo, že výsluhový príspevok patril policajtovi, ktorého služobný pomer sa skončil prepustením. Predmetná dávka výsluhového zabezpečenia tak bola naviazaná na to, že služobný pomer sa skončil prepustením, a preto bola žalobcovi priznaná a vyplatená v súlade s citovaným ustanovením. Personálny rozkaz č. 130 o prepustení však bol neskôr zrušený Rozhodnutím prezidenta Policajného zboru z 02. 12. 2022 ako odvolacieho orgánu. Cez prizmu právnej normy § 196 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. sa na žalobcu hľadí ako na príslušníka Policajného zboru, ktorý je v služobnom pomere. Preto odbor sociálneho zabezpečenia sekcie personálnych a sociálnych činností Ministerstva vnútra SR správne rozhodol o odňatí dávky výsluhového zabezpečenia (výsluhového príspevku), poskytnutého v režime zákona č. 328/2002 Z.z. podľa § 105 ods. 6 cit. zákona.

16. Ustanovenie § 105 ods. 6 zákona č. 328/2002 Z.z. upravuje ako dôvod odňatia dávky sociálneho zabezpečenia zánik nároku na túto dávku a druhá z možností v sebe predpokladá zistenie o neoprávnenie priznanej dávke. V dôsledku zrušenia personálneho rozkazu o prepustení žalobcu zo služobného pomeru, služobný pomer žalobcu neskončil k 07. 06. 2018, ale trvá naďalej a z právneho hľadiska sa na žalobcu hľadelo, ako keby nebol dňa 07. 06. 2018 prepustený zo služobného pomeru. Potom zákonný následok takéhoto stavu po zmene právnej situácie v dôsledku zrušenia personálneho rozkazu o prepustení žalobcu zo služobného pomeru je, že odpadol akýkoľvek právny dôvod na priznanie výsluhového príspevku žalobcovi od 08. 06. 2018 na dobu troch rokov do 07. 06. 2021, keďže absentuje základný zákonný predpoklad na priznanie tejto dávky výsluhového zabezpečenia, a to skončenie služobného pomeru. Dôsledkom opätovného trvania služobného pomeru žalobcu v období, kedy mu bol nezákonne služobný pomer policajta ukončený a následne na základe jeho žiadosti priznaná dávka výsluhového zabezpečenia (výsluhový príspevok) bolo, že žalobcovi patrí služobný príjem za čas neplatného skončenia služobného pomeru, ktorý mu patril v čase pred neplatným skončením služobného pomeru. Logickým dôsledkom trvania služobného pomeru žalobcu v období, kedy mu bol služobný pomer v štátnej službe príslušníka Policajného zboru nezákonne ukončený a priznaný a vyplácaný výsluhový príspevok, je odňatie výsluhového príspevku od momentu jeho priznania, t.j. od 08. 06. 2018 a v sume, v akej mu bol priznaný.

17. Nakoľko bol personálny rozkaz o prepustení žalobcu neskôr zrušený, bola tým podľa správneho súdu naplnená i hypotéza právnej normy ustanovenej v aplikovanom ust. § 113 ods. 2 písm. g) štvrtom bode zákona č. 328/2002 Z. z.. Preto odbor sociálneho zabezpečenia sekcie personálnych a sociálnych činností Ministerstva vnútra SR ako orgán príslušný na priznanie dávky výsluhového zabezpečenia [§ 81 ods. 3 písm. a) zákona č. 328/2002 Z.z.] podľa § 113 ods. 2 písm. g) bod 4 cit. zák. správne rozhodol o vrátení vyplácaného výsluhového príspevku.

18. Medzi povinnosti poberateľa dávky sociálneho zabezpečenia v zmysle § 113 zákona č. 328/2002 Z. z. patrí aj povinnosť vrátiť dávku sociálneho zabezpečenia alebo jej časť odo dňa, od ktorého nepatrila vôbec alebo nepatrila v poskytnutej sume, a to v prípadoch, ktoré zákon taxatívne vymedzuje (§ 113 ods. 2 písm. g) bod 1 až 4). Jedným z týchto prípadov je, že rozhodnutie, ktorým došlo k ukončeniu služobného pomeru policajta bolo zrušené a jeho služobný pomer stále trvá. Zákonodarca od 01.05.2013 osobitne vyčlenil danú právnu situáciu v bode 4 ust. § 113 ods. 2 písm. g) zákona č. 328/2002 Z. z. z dôvodu predchádzania výkladovým problémom a jednoznačnosťou. Citované ustanovenie explicitne zakladá poberateľovi dávky sociálneho zabezpečenia povinnosť vrátiť dávku sociálneho zabezpečenia alebo jej časť aj v prípade zrušenia rozhodnutia o ukončení služobného pomeru s právnymi následkami ďalšieho trvania služobného pomeru, čo je i prípad žalobcu. Pokiaľ sťažovateľ inicioval konanie o neplatnosť skončenia jeho služobného pomeru príslušníka Policajného zboru, pretože bol presvedčený, že zo služobného pomeru bol prepustený nezákonne, už pri podávaní žaloby musel predpokladať, že dávka na výsluhovom príspevku je mu za takých okolností vyplácaná neoprávnenne.

19. Žalobca tiež namietal procesné pochybenie orgánu verejnej správy prvého stupňa, keďže orgán verejnej správy prvého stupňa začal konanie o vrátení neprávom vyplatených dávok výsluhového zabezpečenia a nie konanie o vrátení dávky, ktorá žalobcovi nepatrila vôbec alebo v poskytnutej výške, a preto prvostupňové rozhodnutie podľa žalobcu nekorešponduje s oznámením a žiadosťou o vyjadrenie sa zo dňa 23. 01. 2023. Súčasne prvostupňovým rozhodnutím bolo rozhodnuté výrokom I. o odňatí výsluhového príspevku a výrokom II. o vrátení výsluhového príspevku, ktoré neboli predmetom správneho konania a o rozšírení správneho konania nebol žalobca upovedomený. Predmetnú žalobu námietku správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

20. Z obsahu administratívneho spisu správny súd zistil, že odbor sociálneho zabezpečenia sekcie personálnych a sociálnych činností Ministerstva vnútra SR listom č. SPSČ-OSZ-51646 - 5/2023 – VZ zo dňa 23. 01. 2023, ktoré bolo žalobcovi doručené dňa 30. 01. 2023, žalobcovi oznámil, že v dôsledku zrušenia personálneho rozkazu o prepustení žalobcu zo služobného pomeru a jeho ustanovenia do stálej štátnej služby dňom 14. 12. 2022, služobný pomer žalobcu s poukazom na § 196 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. trvá. V ďalšom orgán verejnej správy prvého stupňa poukázal na to, že z dávkového spisu žalobcu vyplýva, že mu bol priznaný výsluhový príspevok na dobu troch rokov, ako i odchodné. Po citácii § 113 ods. 2 písm. g) bod 4, § 105 ods. 14, § 84 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z. a § 18 ods. 2, 3

a § 33 ods. 2 správneho poriadku žalobcovi oznámil, že je jeho povinnosťou vrátiť vyplatený výsluhový príspevok a odchodné. Súčasne žalobcu vyzval, aby sa písomne k zisteným skutočnostiam vyjadril, čo žalobca aj urobil (vyjadrenie žalobcu zo dňa 07. 02. 2023).

21. Podľa § 84 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z. sa na konanie o dávkach a službách sociálneho zabezpečenia vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní – správny poriadok, ak zákon č. 328/2002 Z.z. neustanovuje inak. Vychádzajúc z právnej úpravy správneho poriadku pod pojmom správne konanie treba rozumieť postup správnych orgánov, účastníkov konania a ďalších osôb, výsledkom ktorého je vydanie rozhodnutia. Účelom všetkých procesných predpisov je zabezpečiť realizáciu hmotných noriem vo forme rozhodnutia o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb za takého postupu, aby vo veci bol zistený skutkový stav čo najúplnejšie prostriedkami, ktoré objasňujú okolnosti rozhodné pre posúdenie veci, a aby účastníkovi, o ktorého práva a povinnosti ide, bola poskytnutá možnosť predkladať dôkazy, návrhy a obhajovať svoje práva. So začatím konania správny poriadok spája práva a povinnosti tak pre správny orgán, ako aj pre účastníka konania. Ak sa správne konanie začalo, správny orgán je povinný konať a rozhodnúť, účastník konania a zúčastnená osoba majú procesné práva a povinnosti a plynie lehota na rozhodnutie. Správne konanie ovládané zásadou oficiality sa považuje za začaté dňom, keď správny orgán príslušný vo veci konať a rozhodnúť urobil voči účastníkovi konania prvý úkon (§ 18 ods. 2 správneho poriadku). Za takýto procesný úkon treba považovať doručenie prvej písomnosti účastníkovi konania, z ktorej vyplýva začatie konania. Správny poriadok výslovne neupravuje obsahové náležitosti tohto procesného úkonu, vychádzajúc však zo zásadných zásad správneho konania, z procesného úkonu správneho orgánu musí byť zrejmé, ktorý správny orgán urobil procesný úkon, voči komu a v akej veci.

22. Skutkové okolnosti v danej veci vyplývajúce z obsahu administratívneho spisu potvrdzujú, že odbor sociálneho zabezpečenia sekcia personálnych a sociálnych činností Ministerstva vnútra SR listom č. SPSČ-OSZ-51646-5/2023-VZ zo dňa 23. 01. 2023 vo veci výplaty výsluhového príspevku podľa § 18 ods. 3 správneho poriadku oboznámil žalobcu o tom, že sa začalo administratívne konanie, v ktorom sa bude konať o jeho právach a povinnostiach tak vo veci výsluhového príspevku ako i odchodného, pričom poukázal na podstatné skutkové okolnosti ako je zrušenie personálneho rozkazu o prepustení žalobcu zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka Policajného zboru, ustanovenie žalobcu dňom 14. 12. 2022 do stálej štátnej služby s následkom kontinuálneho trvania služobného pomeru. Pokiaľ by sa aj orgán verejnej správy prvého stupňa dopustil pochybenia v administratívnom konaní tým, že žalobcovi v liste č. SPSČ-OSZ-51646-5/2023-VZ zo dňa 23. 01. 2023 výslovne neoznámil začatie administratívneho konania i vo veci odňatia dávky výsluhového zabezpečenia podľa § 105 ods. 6 zákona č. 328/2002 Z. z., uvedené možno vyhodnotiť v kontexte skutkových okolností uvedených v bode 1. až 3. tohto rozsudku, na ktoré poukazoval v cit. liste i orgán verejnej správy prvého stupňa ako formálne pochybenie orgánu verejnej správy prvého stupňa, majúce za to, že zopakovanie procesu len, aby sa odstránilo vyššie zmienené pochybenie, treba považovať za príliš formálne, keďže táto procesná vada nemá vplyv na zákonnosť žalobou napadnutých rozhodnutí a pre žalobcu by zopakovanie procesu neprivedilo vecne iné, výhodnejšie rozhodnutie.

23. V danej súvislosti správny súd upriamuje pozornosť na Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn.4 SŽ 98-102/2002 zo dňa 17. 12. 2002, z ktorého cituje: ... „dôvodom k zrušeniu rozhodnutia správneho orgánu podľa § 250i ods. 3 O. s. v. môže byť len taká vada, ktorá mohla mať vplyv na správnosť, zákonnosť rozhodnutia. Rozhodnutie sa nezrušuje preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu privodiť vecne iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka (R 122/2003).“ V súvislosti s namietaným porušením ust. § 33 ods. 2 správneho poriadku, ktoré správny súd vyhodnotil ako nedôvodné, správny súd poukazuje na Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 23. 08. 2017 sp. zn. 10Sžso/81/2016, z ktorého vyplýva, že „rozhodnutie sa nezrušuje preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu privodiť vecne iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka“. Obdobný názor vyslovil Najvyšší súd SR v Uznesení z 10. 05. 2010, sp. zn. 8Sžh/1/2010 (publikovanom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR pod č. 103/2011), podľa ktorého „je neúčelné a nevhodné formálne zopakovanie administratívneho konania, ak pre účastníka vo vzťahu k skutkovej stránke veci nepredstavuje reálnu možnosť dosiahnuť rozhodnutie v jeho prospech“. Za týchto okolností platí, že nie každé porušenie procesného predpisu má za následok aj porušenie práv účastníka konania. Posúdenie správneho súdu v preskúmanavacom konaní, či takéto procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou, ktorá spôsobuje nezákonnosť napadnutého rozhodnutia, je individuálne a podmienené konkrétnymi okolnosťami prípadu. Neznamená to však, že správne

orgány nemusia rešpektovať základné zásady správneho konania, medzi ktoré nepochybne patrí zásada súčinnosti správneho orgánu a účastníkov konania, avšak pokiaľ porušenie tejto zásady nemá, tak ako v danom prípade, vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, smerovalo by zrušenie napadnutého rozhodnutia k čisto formalistickému zopakovaniu správneho konania. Taktiež zopakovanie procesu by bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti a rýchlosti konania.

24. Z obsahu spisu bolo zrejmé, že žalobcoví, hoci mu nebolo výslovne doručeným listom č. SPSČ-OSZ-51646-5/2023-VZ zo dňa 23. 01. 2023 oznámené začatie konania podľa § 105 ods. 6 zákona č. 328/2002 Z.z., mal možnosť v rámci prebiehajúceho administratívneho konania uplatniť svoje procesné práva v rámci podaného vyjadrenia zo dňa 07. 02. 2023, ako i odvolania, čo žalobca preukázateľne aj realizoval. Správny súd napokon konštatuje, že v dôsledku trvania služobného pomeru žalobcu, odpadol akýkoľvek právny dôvod na priznanie výsluhového príspevku žalobcoví, a preto bolo povinnosťou kompetentného orgánu verejnej správy, aby dávku výsluhového zabezpečenia odňal tak, ako mu to jednoznačne ukladá ust. § 105 ods. 6 zákona č. 328/2002 Z.z.. Správny súd preto uzatvára, že z postupu žalovaného a orgánu verejnej správy prvého stupňa nevyplýva, že by žalobcu ukrátili na jeho procesných právach v administratívnom konaní.

25. Žalobca vzniesol i námietky týkajúce sa realizácie výkonu rozhodnutia. Podľa § 105 ods. 14 zákona č. 328/2002 Z. z. neoprávnene prijaté sumy sa môžu zrážať z bežne vyplácanej alebo neskôr priznanej dávky sociálneho zabezpečenia, zo služobného platu policajta, služobného príjmu profesionálneho vojaka alebo zo mzdy iného poberateľa dávky sociálneho zabezpečenia; pritom primerane platia predpisy o výkone rozhodnutia zrážkami zo mzdy. O povinnosti vrátiť dávku sociálneho zabezpečenia poskytnutú neoprávnene alebo v nesprávnej výške rozhoduje orgán, ktorý je príslušný rozhodovať o priznaní, znížení alebo odňatí dávky alebo jej časti. Správnu žalobou napadnutými rozhodnutiami bol žalobcoví odňatý výsluhový príspevok, bola mu uložená povinnosť vrátiť vyplatené dávky výsluhového príspevku a súčasne bola žalobcoví zrazená z nedoplatku na služobnom a plate suma 8 835,49 eur a prevedená na osobitný účet odboru sociálneho zabezpečenia.

26. Správny súd uvádza, že ust. § 105 ods. 14 zákona č. 328/2002 Z.z. má fakultatívnu povahu a nastupuje v prípade, ak povinná osoba jednorázovo dobrovoľne neplní uložené povinnosti v stanovenej lehote. Za podstatné v tomto smere správny súd považuje tú skutočnosť, že nie je možné, aby žalobca za jedno a to isté obdobie (neplatného skončenia služobného pomeru) duplicitne poberal tak dávku výsluhového zabezpečenia (výsluhový príspevok), ktorá sa viaže na základnú zákonnú podmienku skončenia služobného pomeru, ako i služobný príjem, ktorý sa viaže k policajtovi, ktorého služobný pomer trvá. Možnosť poberania výsluhového príspevku aj za čas trvania služobného pomeru je vylúčená. Z ust. § 105 ods. 14 zákona č. 328/2002 Z. z. podľa správneho súdu vyplýva, že bolo možné určiť zrazenie sumy výsluhového príspevku prijatého za obdobie od 08. 06. 2018 do 07. 06. 2021 z nedoplatku na služobnom plate. Skutočnosť, že v prvostupňovom rozhodnutí nie je uvedená lehota na plnenie, možno považovať za neurčenie z dôvodu povahy veci. V danom prípade došlo k plneniu neoprávnene prijatých súm na výsluhovom príspevku formou zrážky bez ohľadu na vôľu, resp. úkon žalobcu, a teda, lehota, ktorá by bola určená v prvostupňovom rozhodnutí by len zbytočne zaväzovala žalobcu na plnenie v prípade, ak dochádza k tzv. započítaniu vzájomných pohľadávok medzi žalovaným a žalobcom v zmysle § 105 ods. 14 zákona č. 328/2002 Z. z. (bod 28. Rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 23 Sa/12/2017 zo dňa 30. 04. 2018).

27. Správny súd sa zaoberal i vznesenou námietkou premlčania práva na uplatnenie nároku žalovaným na vrátenie dávky sociálneho zabezpečenia (výsluhového príspevku), ktorú vyhodnotil ako nedôvodnú. Podľa § 105 ods. 15 zákona č. 328/2002 Z.z. právo na vrátenie dávky sociálneho zabezpečenia poskytnutej neoprávnene alebo v nesprávnej sume sa premlčí uplynutím troch rokov odo dňa, keď útvar sociálneho zabezpečenia ministerstva, Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia, služobný úrad alebo služobný orgán túto skutočnosť zistil, najneskôr uplynutím desiatich rokov odo dňa, za ktorý sa dávka sociálneho zabezpečenia vyplatila. Tieto lehoty neplynú počas konania o opravnom prostriedku, počas výkonu rozhodnutia, alebo ak sa na úhradu preplatku vykonávajú zrážky z dávky sociálneho zabezpečenia.

28. Výklad použitý žalobcom, kedy na premlčanie sa majú uplatniť v danom prípade ust. § 251 ods. 1, 2, 3 a § 256 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. je neprijateľný. Výsluhový príspevok bol žalobcoví priznaný v režime zákona č. 328/2002 Z.z. a v režime tohto osobitného predpisu sa riadia i premlčacie lehoty

na jeho vrátenie (ust. § 105 ods. 15). V ust. § 105 ods. 15 zákona č. 328/2002 Z. z. je podstatné vo vzťahu k právu požadovať vrátenie vyplatených dávok, kedy sa orgán oprávnený na požadovanie vrátenia vyplatených dávok dozvedel o tom, že rozhodnutie o skončení služobného pomeru bolo zrušené a služobný pomer trvá. V prejednávanej veci bola zachovaná subjektívna premlčacia lehota troch rokov uvedená v ustanovení § 105 ods. 15 zákona č. 328/2002 Z.z.. Dňa 14. 12. 2022 bol žalobca Personálnym rozkazom riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Považskej Bystrici číslo: 174 ustanovený podľa § 33 ods. 1 a § 196 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. do funkcie referenta obvodného oddelenia Policajného zboru Púchov odbor poriadkovej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Považskej Bystrici Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trenčíne. Konečné rozhodnutie, týkajúce sa odňatia výsluhového príspevku, jeho vrátenia a realizácie výkonu (preskúmané napadnuté rozhodnutie žalovaného o odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu) bolo vydané dňa 26. 06. 2023, teda v lehote troch rokov. Bola zachovaná aj objektívna lehota desať rokov plynúca od vyplatenia dávky, keď dávka výsluhového príspevku bola vyplácaná za obdobie od 08. 06. 2018 do 07. 06. 2021 na základe rozhodnutia odboru sociálneho zabezpečenia sekcie personálnych a sociálnych činností a osobného úradu Ministerstva vnútra SR č. p.: SPOU-OSZ-51646-1/2018 – VZ zo dňa 28. 09. 2018. Vzhľadom na dátum vydania rozhodnutí a obdobie poskytovania výsluhového príspevku je zrejmé, že neuplynulo desať rokov od momentu, kedy boli žalobcovi dávky vyplatené.

29. Taktiež správny súd nezistil, že by sa žalovaný nevysporiadal s odvolacími námietkami žalobcu alebo že by jeho rozhodnutia neboli preskúmateľné, alebo by boli zmätočné. Všetky dôkazy sa týkali žalobcu a jeho služobného pomeru, v konaní neboli iní účastníci konania (ktorí by prípadne produkovali dôkazy) a obsah všetkých dôkazov, na základe ktorých orgány verejnej správy rozhodovali, boli žalobcovi známe.

30. Pokiaľ je žalobca toho názoru, že bol ukrátený na svojich právach tým, že mu bola na výsluhovom príspevku za obdobie od 08. 06. 2018 do 07. 06. 2021 vyplatená suma 7 156,80 eur, t.j. po zdanení a na základe napadnutých rozhodnutí orgánov verejnej správy má žalobca vrátiť sumu 8 835,49 eur, t.j. sumu vrátane dane z príjmu, sú na mieste iné prostriedky právnej ochrany, ktoré by mohol využiť. Výsluhový príspevok je zdaniteľným príjmom zo závislej činnosti (§ 5 zákona č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov), ktorý zdaňuje subjekt, ktorý ho vypláca preddavkom na daň podľa § 35 cit. zákona. Správny súd mal z obsahu administratívneho spisu preukázané, že žalobcovi bol rozhodnutím odboru sociálneho zabezpečenia sekcie personálnych a sociálnych činností a osobného úradu Ministerstva vnútra SR č.p. SPOU-OSZ-51646 - 1/2018 – VZ zo dňa 28. 09. 2018 priznaný výsluhový príspevok vo výške 245,43 eur mesačne na dobu troch rokov od 08. 06. 2018 do 07. 06. 2021. Za mesiac 06/2018 sa potom jedná o alikvotnú sumu 188,17 eur, za mesiace 07/2018 až 12/2018 o sumu 1 472,58 eur (6 x 245,43 eur), za mesiace 01/2019 až 12/2019 o sumu 2 945,16 eur (12 x 245,43 eur), za mesiace 01/2020 až 12/2020 o sumu 2 945,16 eur (12 x 245,43 eur), za mesiace 01/2021 až 05/2021 sa jedná o sumu 1 227,15 eur (5 x 245,43 eur) a za mesiac 06/2021 o sumu 57,27 eur, t.j. spolu 8 835,49 eur. Pokiaľ žalobca vo vzťahu k odvodu dane z príjmu z vyplácaného výsluhového príspevku podporne poukazoval na právny názor vyslovený v Rozsudku Okresného súdu v Novom Meste nad Váhom sp. zn. 10 Cpr/20/2022, správny súd uvádza, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v občianskoprávnej agende nepredstavuje rozhodovaciu prax najvyššej súdnej authority a správny súd ním nie je viazaný.

31. Žalovaný vo vyjadrení k správnej žalobe poukazoval na zmenu v rozhodujúcich skutkových okolnostiach, a to rozhodnutie predsedu vlády SR povereného riadením Ministerstva vnútra SR z 27. 07. 2023 podľa § 246 zákona č. 73/1998 Z.z., ktorým zmenil rozhodnutie prezidenta Policajného zboru z 02. 12. 2022 tak, že odvolanie žalobcu voči Personálnemu rozkazu č. 130 zamietol a personálny rozkaz potvrdil a na zamietnutie rozkladu žalobcu voči rozhodnutiu zo dňa 27. 07. 2023 rozhodnutím ministra vnútra SR z 14. 11. 2023. Uvedené rozhodnutia sú predmetom súdneho prieskumu na Správnom súde v Bratislave, správny súd uvádza, že súc viazaný právnym názorom Najvyššieho správneho súdu SR v zmysle Uznesenia sp. zn. 7Ssk/84/2025 zo dňa 25. 11. 2025 vo väzbe na § 135 ods. 1 SSP na ne neprihliadal, nakoľko na rozhodnutie správneho súdu bol rozhodujúci stav v čase vydania napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy.

32. S poukazom na všetky vyššie uvedené dôvody dospel správny súd k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je vecne správne, neprisvedčil žiadnej zo žalobných námietok žalobcu, a preto správnu žalobu ako nedôvodnú v súlade s § 190 SSP v spojení s § 199 ods. 3 SSP zamietol.

33. O trovách konania správny súd rozhodol postupom podľa § 175 ods. 1 SSP tak, že žalobcovi podľa § 167 ods. 1 SSP (a contrario) ich náhradu nepriznal z dôvodu neúspechu v konaní a žalovanému podľa § 168 SSP nárok na náhradu trov konania zo zákona nevplyva.

34. Ak správny súd na základe § 467 ods. 3 SSP rozhoduje vo svojom novom rozhodnutí aj o náhrade trov kasačného konania, v ktorom bolo jeho skoršie rozhodnutie zrušené, pre aplikáciu ustanovení § 167 a § 168 SSP je rozhodné to, či účastník je alebo nie je úspešný v novom rozhodnutí správneho súdu a nie či bol alebo nebol úspešný v kasačnom konaní, v ktorom bola vec vrátená na ďalšie konanie (Uznesenie Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 7Ssk 40/2023 zo 14. 07. 2023). Trovy kasačného konania, v ktorom bolo zrušené uznesenie správneho súdu o prerušení (a preto správny súd pristúpil k meritórnemu rozhodnutiu) sa stali súčasťou trov konania pred správnym súdom. Ustanovenie § 467 ods. 3 SSP vedie k tomu, že sa v týchto prípadoch neskúma úspech či neúspech toho či onoho účastníka v kasačnom konaní, ale nárok na náhradu jeho trov je závislý na obsahu nového rozhodnutia správneho súdu. Tomu zodpovedá aj znenie § 167 ods. 1 SSP, ktoré vyslovene hovorí o „úspechu vo veci“, nie o „úspechu na jednom stupni“. Správny súd teda vo svojom konečnom rozhodnutí (§ 175 SSP) preto rozhodol o celých trovách doterajšieho konania, a to v nadväznosti na obsah svojho rozhodnutia. Na základe odkazu v § 467 ods. 3 SSP takto rozhodne aj o trovách kasačného konania, v ktorom bolo zrušené jeho predošlé rozhodnutie (v danom prípade preto, že uznesenie o prerušení správneho súdneho konania nemalo byť vydané). Takéto kasačné konanie je totiž len prejudiciálnym konaním pre nové konanie pred správnym súdom (porov. obdobné závery v Uznesení Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 8 Sžfk/31/2021). Z uvedených dôvodov správny súd v zmysle ustanovenia § 467 ods. 3 SSP rozhodol aj o náhrade trov kasačného konania tak, že ich náhradu účastníkom konania nepriznal, pričom vo vzťahu k žalobcovi dopĺňa, že tento nemal vo veci celkový úspech.

Poučenie:

P o u č e n i e: Doručený rozsudok je právoplatný (§ 145 ods. 1 SSP).

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú môže podať účastník konania, ak bolo rozhodnuté v jeho neprospech (§ 438 ods. 1 SSP, 439 ods. 1 SSP, § 439 ods. 2 SSP a contr.).

Kasačná sťažnosť musí byť podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia Správneho súdu v Banskej Bystrici oprávnenému subjektu (§ 443 ods. 1 SSP).

Kasačná sťažnosť sa podáva na správnom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal (§ 444 ods. 1 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený vyššie pod písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym z súdom.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť: a) označenie napadnutého rozhodnutia, b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"), d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom (§ 449 ods. 1 SSP). Podľa § 449 ods. 2 SSP povinnosti podľa § 449 ods. 1 SSP neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) (správna žaloba v sociálnych veciach) a d) SSP (správna žaloba vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia),
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.

Kasačnú sťažnosť je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.